

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ EFTA

Wniosek do Trybunału EFTA z dnia 4 lipca 2019 r. o wydanie opinii doradczej złożony przez Borgarting lagmannsrett w ramach postępowania karnego przeciwko F i G

(Sprawa E-5/19)

(2019/C 378/04)

W dniu 5 lipca 2019 r. do kancelarii Trybunału wpłynął wniosek z dnia 4 lipca 2019 r. skierowany do Trybunału EFTA, w którym Borgarting lagmannsrett (sąd apelacyjny Borgarting) zwraca się o wydanie opinii doradczej w ramach postępowania karnego przeciwko F i G w odniesieniu do następujących kwestii:

1. Zastosowanie zakazu manipulacji na rynku w odniesieniu do transakcji rzeczywistych

Czy zgodnie z art. 1 ust. 2 lit. a) tiret pierwsze dyrektywy w sprawie nadużyć na rynku sformułowanie „które dają, lub prawdopodobnie dawałyby, fałszywe lub wprowadzające w błąd sygnały” może odnosić się do transakcji, które są rzeczywiste, to znaczy takich, które wiążą się z całkowitym przeniesieniem kosztów i ryzyka pomiędzy niezależnymi stronami?

2. Transakcje sprzeczne z rzeczywistym interesem związanym z nabyciem i sprzedażą

Czy zgodnie z art. 1 ust. 2 lit. a) tiret pierwsze dyrektywy w sprawie nadużyć na rynku złożone zlecenie lub transakcja, która została zrealizowana i zgłoszona na rynku, z podaniem poprawnej ceny i wolumenu, mogą mimo to zostać uznane za manipulację na rynku w przypadku stwierdzenia, że wywołują fałszywe wrażenie lub dają wprowadzające w błąd sygnały dotyczące rzeczywistego interesu, jaki nabywca lub sprzedający ma w nabyciu lub sprzedaży danego papieru wartościowego?

3. Transakcja na nienaturalnym lub sztucznym poziomie

Czy zgodnie z art. 1 ust. 2 lit. a) tiret drugie dyrektywy w sprawie nadużyć na rynku poziom ceny można określić jako „nienaturalny” lub „sztuczny” na podstawie indywidualnych uwarunkowań towarzyszących zleceniu lub transakcji dokonanej przez inwestora (inwestorów), na przykład takich jak strategia, wycena danego papieru wartościowego lub ocena sytuacji na rynku (podaż i popyt), a także ogólne założenie, że inni inwestorzy sprzedają i kupują po najkorzystniejszej cenie, zgodnie z ich własnym rzeczywistym interesem związanym z nabyciem lub sprzedażą i tym samym, na przykład, nie sprzedają po cenie niższej niż ta, którą sami są skłonni zapłacić?

Czy założenie, że pojedyncze zlecenie lub transakcję można uznać za ustalające cenę na „nienaturalnym” lub „sztucznym” poziomie, jest zgodne z art. 1 ust. 2 lit. a) tiret drugie dyrektywy w sprawie nadużyć na rynku?

Do jakiego stopnia i w jakich okolicznościach transakcja dotycząca papierów wartościowych, które nie są sprzedawane w drodze aukcji, ale w wyniku bezpośrednich negocjacji między dwoma z wielu domów maklerskich może zapewnić cenę, biorąc pod uwagę art. 1 ust. 2 lit. a) tiret drugie dyrektywy w sprawie nadużyć na rynku?

4. Zasadne powody dokonania transakcji lub złożenia zlecenia

Czy zgodnie z art. 1 ust. 2 lit. a) tiret drugie dyrektywy w sprawie nadużyć na rynku za „zgodną z prawem przyczynę” dokonania transakcji lub złożenia zlecenia transakcji spełniającego kryteria zawarte w tiret pierwszym i drugim można uznać to, że zamierzeniem strony, która dokonała transakcji lub złożyła zlecenie, było:

- odkrycie rzeczywistego interesu innych inwestorów związanego z nabyciem lub sprzedażą,
- wykorzystanie niepewności innych inwestorów lub braku informacji na temat rzeczywistego interesu związanego z nabyciem i sprzedażą na rynku do osiągnięcia korzyści lub
- zweryfikowanie, czy na rynku pojawiły się fałszywe informacje na temat podaży, popytu lub ceny.

5. Rozpowszechnianie informacji

Czy zgodnie z art. 1 ust. 2 lit. c) dyrektywy w sprawie nadużyć na rynku można uznać informację za „rozpowszechnioną”, gdy:

- inwestor podał informację maklerowi, aby ten następnie przekazał ją jednemu lub większej liczbie inwestorów na rynku lub
 - makler faktycznie przekazał informację jednemu lub większej liczbie inwestorów na rynku, choć informacja ta nie została jeszcze ogłoszona lub upubliczniona?
-